

Brüssel, **XXX**
[...] (2016) **XXX** draft

KOMISJONI MÄÄRUS (EL) .../...,

XXX,

millega muudetakse määrust (EL) nr 651/2014 ELi aluslepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamise kohta, millega teatavat liiki abi tunnistatakse siseturuga kokkusobivaks, ning määrust (EL) nr 702/2014 Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamise kohta, millega teatavat liiki abi põllumajandus- ja metsandussektoris ja maapiirkondades tunnistatakse siseturuga kokkusobivaks

Eelnõu:

(EMPs kohaldatav tekst)

KOMISJONI MÄÄRUS (EL) .../...,

XXX,

millega muudetakse määrust (EL) nr 651/2014 ELi aluslepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamise kohta, millega teatavat liiki abi tunnistatakse siseturuga kokkusobivaks, ning määrust (EL) nr 702/2014 Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamise kohta, millega teatavat liiki abi põllumajandus- ja metsandussektoris ja maapiirkondades tunnistatakse siseturuga kokkusobivaks

Eelnõu:

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrust (EL) 2015/1588, milles käsitletakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamist teatavate horisontaalse riigiabi liikide suhtes,¹ eriti selle artikli 1 lõike 1 punkte a ja b,

olles konsulteerinud riigiabi nõuandekomiteega

ning arvestades järgmist:

- (1) Komisjoni määrusega (EL) nr 651/2014² on kindlaks määratud teatavad abi liigid, mida peetakse siseturuga kokkusobivaks ja mille suhtes ei kehti kohustus teavitada komisjoni enne selle andmist. Määruses (EL) nr 651/2014 märgiti, et kui saadakse piisavalt kogemusi, kavatakse komisjon kõnealuse määruse kohaldamisala läbi vaadata, et lisada muid abi liike, eriti sadama- ja lennujaamataristu jaoks.
- (2) Saadud kogemusi arvestades ja selleks et lihtsustada ja selgitada riigiabi eeskirju, vähendada halduskoormust ning võimaldada komisjonil keskenduda potentsiaalselt kõige moonutatavama mõjuga juhtumitele, tuleks sadama- ja lennujaamataristu jaoks antav abi nüüd lisada määruse (EL) nr 651/2014 kohaldamisalasse.
- (3) Sellistele piirkondlikele lennujaamadele antav investeeringuteks ettenähtud abi, mille keskmine reisijateveo kogumaht aastas on kuni kolm miljonit reisijat, võib parandada ligipääsu teatud piirkondadele ning soodustada ka kohalikku arengut sõltuvalt iga lennujaama eripäradest. Sellega toetatakse strateegia „Euroopa 2020“ prioriteete, soodustades edasist majanduskasvu ja ELi ühiste eesmärkide saavutamist. Pärast lennujaamadele ja -ettevõtjatele antava riigiabi kohta antud suuniste³ kohaldamist saadud kogemused näitavad, et piirkondlikele lennujaamadele antav investeerimisabi ei põhjusta põhjendamatut kaubanduse ja konkurentsi moonutamist, kui teatavad tingimused on täidetud. Seega peaks see olema hõlmatud määruse (EL) nr 651/2014 kohase grupierandiga, kui teatavad tingimused on täidetud. Ei ole asjakohane

¹ ELT L 248, 24.9.2015, lk 1.

² Komisjoni 17. juuni 2014. aasta määrus (EL) nr 651/2014 aluslepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamise kohta, millega teatavat liiki abi tunnistatakse siseturuga kokkusobivaks (ELT L 187, 26.6.2014, lk 1).

³ ELT C 99, 4.4.2014, lk 3.

kehtestada teavitamiskünnist, mis lähtub abi suurusest, kuna abimeetme konkurentsimoju sõltub peamiselt lennujaama suurusest, mitte investeeringu suurusest.

- (4) Antavast abist teatamise kohustusest vabastamise tingimuste eesmärk peaks olema piirata konkurentsimoonutusi, mis võivad kahjustada võrdseid tingimusi siseturul, tagades eelkõige selle, et abisumma on proportsionaalne. Selleks et abi oleks proportsionaalne, peab see vastama kahele tingimusele. Selle osakaal ei või ületada käesolevas määruses lubatud abi ülemmäära, mis varieerub sõltuvalt lennujaama suurusest, ning lisaks ei tohi abisumma ületada investeeringu rahastamispuudujääki. Väga väikesed lennujaamad (kuni 150 000 reisijaga aastas) peavad täitma üksnes ühe nimetatud tingimuse. Kokkusobivuse tingimused peavad tagama avatud ja mittediskrimineeriva juurdepääsu taristule. Erandit ei tuleks kohaldada sellise abi suhtes, mida antakse lennujaamadele, mis asuvad niisuguse lennuvälja läheduses, kust toimivad regulaarlennud, kuna sellistele lennujaamadel antava abiga kaasneb suurem konkurentsi moonutamise oht, millest tuleks komisjoni teavitada, välja arvatud juhul, kui abi antakse väga väikestele lennujaamadele (kuni 150 000 reisijat aastas), kus märkimisväärne konkurentsi moonutamine ei ole tõenäoline.
- (5) Meresadamad on strateegilise tähtsusega siseturu tõrgeteta toimimiseks ning majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse tugevdamiseks, mis on muu hulgas sätestatud strateegias „Euroopa 2020“ ja komisjoni valges raamatus „Euroopa ühtse transpordipiirkonna tegevuskava – Konkurentsivõimelise ja ressursitõhusa transpordisüsteemi suunas“⁴. Nagu on rõhutatud teatises „Sadamad kui kasvumootor“⁵, on liidu kõikide merepiirkondade sadamate tõhusaks toimimiseks vaja avalikke ja erainvesteeringuid. Investeeringud on eelkõige vajalikud sadamassepääsu taristu ning sadamataristu kohandamiseks laevastiku suurusele ja keerukusele, alternatiivkütuse taristu kasutamisele ning rangematele keskkonnanõuetele. Kvaliteetsete sadamataristute puudumine põhjustab kaubasaatjatele, transpordiettevõtjatele ja tarbijatele ülekoormatust ja lisakulusid.
- (6) Siseveesadamate arendamine ning nende integreerimine mitmeliigilise transpordi hulka on liidu transpordipoliitika peamine eesmärk. Liidu õigusaktide selge eesmärk on toetada transpordi mitmeliigilisust ning üleminekut sellistele keskkonnasõbralikumatele transpordiliikidele nagu raudtee-, mere- ja siseveetransport.
- (7) Sadamatele antavast abist teatamise kohustusest vabastamise tingimuste eesmärk peaks olema piirata konkurentsimoonutusi, mis võivad kahjustada võrdseid tingimusi siseturul, tagades eelkõige selle, et abisumma on proportsionaalne. Et abisumma oleks proportsionaalne, ei tohiks see olla suurem kui kõrgeim lubatud abi ülemmäär, mis meresadamate puhul varieerub sõltuvalt investeerimisprojekti mahust. Abisumma ei tohi ületada rahastamiskõlblike kulude ja investeeringu tegevuskasumi vahet, v.a väga väikesed abisummad, mille puhul on halduskoormuse vähendamiseks asjakohane kasutada lihtsustatud korda. Tagada tuleks ka avatud ja mittediskrimineeriv juurdepääs taristule.
- (8) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1315/2013⁶ ette nähtud põhivõrgukoridoride tegevuskavades sisalduvate investeeringute näol on tegemist ühist huvi pakkuvate projektidega, millel on liidu jaoks eriti suur strateegiline tähtsus.

⁴ KOM(2011) 144.

⁵ COM(2013) 295.

⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1315/2013 üleeuroopalise transpordivõrgu arendamist käsitlevate liidu suuniste kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus nr 661/2010/EL (ELT L 348, 20.12.2013, lk 1).

Nendesse võrkudesse kuuluvad meresadamad on liitu sissetoodava ja liidust väljaviidava kauba sisenemis- ja väljumiskohaks. Nendesse võrkudesse kuuluvad siseveesadamad on kesksel kohal võrgu mitmeliigilisuse tagamisel. Selliste investeeringute suhtes, mille eesmärk on parandada nende sadamate toimimise tulemuslikkust, tuleks kohaldada kõrgemat teavitamiskünnist.

- (9) Võttes arvesse määruse (EL) nr 651/2014 ja määruse (EL) nr 702/2014 kohaldamise järel saadud kogemusi, on asjakohane kohandada ka nende määruste teatavaid sätteid.
 - (10) Eelkõige seoses äärepoolseimaid piirkondi käsitlevate regionaalse tegevusabi kavadega on transpordi lisakulude ja muude lisakulude hüvitamist käsitlevate sätete kohaldamine osutunud praktikas keeruliseks ja ebasobivaks aluslepingu artiklis 349 nimetatud struktuuriliste puuduste (kaugus, saareline asend, väike pindala, keeruline reljeef ja rasked kliimatingimused, majanduslik sõltuvus mõnest tootest, mille püsivus ja koosmõju piiravad nende arengut) kõrvaldamiseks, mistõttu tuleks need sätted asendada meetodiga, mida kohaldatakse kõigi lisakulude suhtes.
 - (11) Pidades silmas vähest negatiivset mõju konkurentsile kultuuri edendamiseks ja kultuuripärandi säilitamiseks antava abi valdkonnas, tuleks neis valdkondades abist teavitamise künnist tõsta.
 - (12) Määrusi (EL) nr 651/2014 ja (EL) nr 702/2014 tuleks seepärast vastavalt muuta,
- ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EL) nr 651/2014 muudetakse järgmiselt.

- (1) Artiklit 1 muudetakse järgmiselt:

- a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

- i) punktid k ja l asendatakse järgmisega:

„k) spordi- ja mitmeotstarbelisele vaba aja veetmise taristule antav abi;

l) kohalikule taristule antav abi;“

- ii) lisatakse alapunktid m ja n:

„m) piirkondlikele lennujaamadele antav abi; ning

n) sadamatele antav abi.“;

- b) lõike 3 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Käesolevat määrust ei kohaldata järgmise abi suhtes:

a) kalandus- ja vesiviljelussektoris antav abi, mida reguleeritakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrusega (EL) nr 1379/2013,* välja arvatud koolitusabi, VKEdele rahastamise juurdepääsuks antav abi, teadus- ja arendustegevuse valdkonnas antav abi, VKEdele innovatsiooniks antav abi, ebasoodsas olukorras olevate töötajate ja puudega töötajate jaoks antav abi ning tegevusabi kavad äärepoolseimates piirkondades ja hõredalt asustatud piirkondades;

b) põllumajandustoodete esmatootmise sektorile antav abi, välja arvatud regionaalne tegevusabi, VKEdele nõustamiseks antav abi, riskifinantseerimisabi, teadus- ja arendustegevuseks antav abi, VKEdele innovatsiooniks antav abi, keskkonnaabi, koolitusabi ning ebasoodsas olukorras olevate töötajate ja puudega töötajate jaoks antav abi;

c) põllumajandustoodete töötlemise ja turustamise sektoris antav muu abi kui regionaalne tegevusabi järgmistel juhtudel:

i) kui abisumma määratakse kindlaks esmatootjatelt ostetud või kõnealuste ettevõtjate poolt turule viidud toodete hinna või koguse alusel, või

ii) kui abi antakse tingimusel, et osa abist või kogu abi antakse edasi esmatootjatele;

d) konkurentsivõimetute söekaevanduste sulgemise soodustamiseks antav abi vastavalt nõukogu otsusele nr 2010/787**;

e) regionaalabi liigid, mis on välja arvatud artikliga 13.

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1379/2013 kalapüügi- ja vesiviljelustoodete turu ühise korralduse kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1184/2006 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 104/2000 (ELT L 354, 28.12.2013, lk 1).

** Nõukogu 10. detsembri 2010. aasta otsus konkurentsivõimetute söekaevanduste sulgemise soodustamiseks antava riigiabi kohta (ELT L 336, 21.12.2010, lk 24).“;

c) lõiget 4 muudetakse järgmiselt:

– i) punkt a asendatakse järgmisega:

„abikavad, milles ei ole sõnaselgelt välistatud üksikabi väljamaksmine ettevõtjale, kellele komisjoni sellise eelneva otsuse alusel, millega sama liikmesriigi poolt antud abi on tunnistatud ebaseaduslikuks ja siseturuga kokkusobimatuks, on esitatud seni täitmata korraldus abi tagasimaksmiseks, välja arvatud juhul, kui tegemist on abikavaga, millega korvatakse teatavate loodusõnnetuste tekitatud kahju;“

– ii) punkt c asendatakse järgmisega:

„c) abi raskustes olevale ettevõtjale, välja arvatud abikavad, millega korvatakse teatavate loodusõnnetuste tekitatud kahju, ning regionaalse tegevusabi kavad, kui nende kavade alusel ei kohalda raskustes olevaid ettevõtjaid teistest ettevõtjatest soodsamalt.“

(2) Artiklit 2 muudetakse järgmiselt:

a) punkt 39 asendatakse järgmisega:

„39) „tegevuskasum“ – erinevus diskonteeritud tulude ja diskonteeritud tegevuskulude vahel investeringu majandusliku eluea jooksul, kui see vahe on positiivne. Tegevuskulud hõlmavad näiteks personalikulud, materjale, lepingulisi teenuseid, kommunikatsioone, energiat, hooldust, renti, haldust, kuid ei hõlma käesolevas määruse tähenduses amortisatsioonikulud ega rahastamiskulud, kui need on hõlmatud investeringuteks ettenähtud abiga. Diskonteeritud tulude ja diskonteeritud tegevuskulude puhul on asjakohase diskontomäära kasutamise korral mõistlik kasum lubatud.“;

b) punkt 42 asendatakse järgmisega:

„42) „regionaalne tegevusabi“ – abi ettevõtja jooksvate kulude vähendamiseks. See hõlmab selliseid kulukategooriaid nagu personalikulud, materjalid, tellitud teenused, teabevahetus, energia, hooldus, rent, haldus jms, kuid ei hõlma amortiseerumistasusid ega rahastamiskulud, kui neid on investeringuteks ettenähtud abi andmisel käsitatud rahastamiskõlblike kuludena;“

c) punkt 48 asendatakse järgmisega:

„48) „hõredalt asustatud piirkonnad“ – NUTS 2 piirkonnad rahvastikutihedusega alla kaheksa elaniku ruutkilomeetri kohta või NUTS 3 piirkonnad rahvastikutihedusega alla 12,5 elaniku ruutkilomeetri kohta;“

d) lisatakse punkt 48a:

„48a) „väga hõredalt asustatud piirkonnad“ – NUTS 2 piirkonnad rahvastikutihedusega alla kaheksa elaniku ruutkilomeetri kohta;“

e) punkt 55 asendatakse järgmisega:

„55) „tegevusabi saamiseks kõlblikud piirkonnad” – aluslepingu artiklis 349 osutatud äärepoolseimad piirkonnad või hõredalt asustatud või väga hõredalt asustatud piirkonnad;“

f) lisatakse punkt 61a:

„61a) „sama või sarnase tegevuse lõpetamine“ – tegevuse täielik või osaline lõpetamine, mille tagajärjel kaob suur hulk töökohti. Käesoleva sätte kohaldamisel tähendab töökohtade kaotus ettevõttes vähemalt [100] töökohta kaotamist sellel tegevusalal või 50 % töökohtade vähenemist sellel tegevusalal;“

g) punkti 143 järele lisatakse järgmised punktid:

„Piirkondlikele lennujaamadele antava abi mõisted

144) „lennujaamataristu“ – taristu ja seadmed, mis võimaldavad lennujaamal osutada lennuettevõtjatele ning mitmesugustele teenuseosutajatele lennujaamateenuseid, sh lennurajad, terminalid, perroonid, ruleerimisteed, maapealse teeninduse keskne taristu ning mis tahes muud otseselt lennujaamateenuseid toetavad seadmed, v.a selline taristu ja seadmed, mis on esmajoonel vajalikud lennundusvälise tegevuse jaoks;

145) „lennuettevõtja“ – lennuettevõtja, kellel on liikmesriigi või Euroopa ühise lennunduspiirkonna liikme poolt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1008/2008* kohaselt välja antud kehtiv lennutegevusluba;

146) „lennujaam“ – üksus või üksuste rühm, kelle majandustegevus hõlmab lennujaamateenuste osutamist lennuettevõtjatele;

147) „lennujaamateenused“ – teenused, mida osutab lennujaam või tema tütarettevõtja, et tagada õhusõidukite teenindamine alates maandumisest kuni startimiseni ning reisijate ja veoste teenindamine, et võimaldada lennuettevõtjatel osutada õhutransporditeenuseid, sealhulgas maapealset teenindamist ja maapealse teeninduse keskse taristu pakkumist;

148) „keskmine reisijate arv aastas“ – arv, mis määratakse kindlaks abi tegeliku andmise aastale eelnenud kahe majandusaasta saabuvate ja lahkuvate reisijate arvu alusel;

149) „maapealse teeninduse keskne taristu“ – taristu, mida tavaliselt kasutab lennujaama käitaja ja mida võivad kasutada selles lennujaamas tasu eest tegutsevad maapealse teeninduse pakkujad, välja arvatud seadmed, mida omavad või kasutavad maapealse teeninduse pakkujad;

150) „kiirrong“ – rong, mis suudab saavutada kiiruse üle 200 km/h;

151) „maapealne teenindus“ – teenused, mida lennujaamades osutatakse lennujaama kasutajatele, nagu on kirjeldatud nõukogu direktiivi 96/67/EÜ** lisas;

152) „lennundusväline tegevus“ – lennuettevõtjatele ja teistele lennujaama kasutajatele suunatud muud äriteenused, sealhulgas reisijatele, ekspediitoritele või teistele teenuseosutajatele suunatud kõrvalteenused, kontorite ja kaupluste rentimine, autoparklad ja hotellid;

153) „piirkondlik lennujaam“ – lennujaam, mille keskmine reisijate arv aastas on kuni kolm miljonit reisijat;

Sadamate jaoks antava abi mõisted

154) „sadam“ – maismaa- ja veeala, mille rajatised ja seadmed võimaldavad laevade vastuvõtmist, laadimist ja lossimist, kauba ladustamist, vastuvõtmist ja väljasaatmist, samuti reisijate, meeskonna ja teiste isikute pardaleminekut ja mahatulekut, ning muu sadamaalal asuv transpordiettevõtjatele vajalik taristu;

155) „meresadam“ – sadam peamiselt merelaevade vastuvõtmiseks;

156) „siseveesadam“ – muu sadam kui meresadam siseveelaevade vastuvõtmiseks;

157) „sadamataristu“ – taristu ja seadmed, mis võimaldavad osutada veoga seotud sadamateenuseid, sh laevade sildumiseks kasutatavad kaikhad, kaiseinad, ujuvad sadamakaid ja pontoonid loodete aladel, sadamabasseinid, tagasitäide ja maaparandus, alternatiivkütuse taristu, laevaheitmete ja lastijäätmete kogumise taristu ning sadamaala transpordirajatised;

158) „sadama pealisehitised“ – maapealsed rajatised, hooned ning mobiilsed seadmed, sh kraanad ja sadamaalale püsivalt paigaldatud seadmed, mis on otseselt seotud sadamatranspordiga;

159) „juurdepääsutaristu“ – igasugune taristu, mis on vajalik selleks, et tagada meresadamate ja siseveesadamate kasutajatele juurdepääs ja sissepääs maismaalt, merelt või jõgedelt, eelkõige juurdepääsuteed, raudteejuurdepääsuteed, juurdepääsukanalid ja lüüsid;

160) „süvendus“ – liiva, sette või muude ainete eemaldamine sadama sissesõidutee põhjast, et võimaldada laevade juurdepääsu sadamale;

161) „hooldussüvendus“ – regulaarselt tehtavad süvendustööd, et hoida sadama sissesõiduteed või sadamaala läbitavana;

162) „alternatiivkütuse taristu“ – sadamataristu, mis võimaldab sadamal võtta vastu laevu, mis töötavad elektrienergial, vesinikul, (vedelatel) biokütustel, sünteetilistel kütustel, metaanil, sh maagaasil (surumaagaasil ja veeldatud maagaasil) ja biometaanil ning veeldatud naftagaasil (LPG), mis vähemalt osaliselt asendavad fossiilseid naftaallikaid transpordi energiaga varustamisel, aitavad kaasa transpordi CO₂-heite vähendamisele ja transpordisektori keskkonnanäitajate parandamisele;

163) „laev“ – merel kasutatav ujuvrajatis, iseliikuv või mitte, ühe või mitme veeväljasurvet tekitava kerega;

164) „merelaev“ – laev, mis ei liikle üksnes sisevetes, kaitstud vetes või nendega vahetult piirnevates vetes;

165) „siseveelaev“ – üksnes või peamiselt siseveeteedel sõitmiseks kavandatud laev;

166) „laevaheitmete ja lastijäätmete kogumise taristu“ – paiksed, ankurdatud või liikuvad seadmed, millega saab vastu võtta laevaheitmeid või lastijäätmeid, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2000/59/EÜ***.

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. septembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1008/2008 ühenduses lennuteenuste osutamist käsitlevate ühiseeskirjade kohta (ELT L 293, 31.10.2008, lk 3).

** Nõukogu 15. oktoobri 1996. aasta direktiiv 96/67/EÜ juurdepääsu kohta maapealse käitluse turule ühenduse lennujaamades (EÜT L 272, 25.10.1996, lk 36).

*** Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiiv 2000/59/EÜ laevaheitmete ja lastijäätmete vastuvõtmise seadmete kohta sadamates (EÜT L 332, 28.12.2000, lk 81).“

(3) Artiklit 4 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) punkt z asendatakse järgmisega:

„z“ – kultuuri edendamiseks ja kultuuripärandi säilitamiseks antav investeeringuteks ettenähtud abi: 150 miljonit eurot projekti kohta; kultuuri edendamiseks ja kultuuripärandi säilitamiseks antav tegevusabi: 75 miljonit eurot ettevõtja kohta aastas;“

ii) lisatakse punktid dd, ee ja ff:

„dd) piirkondlikele lennujaamadele antava investeeringuteks ettenähtud abi puhul: abi osakaal on sätestatud artikli 56a lõigetes 11 ja 12;

ee) meresadamatele antava investeerimisabi puhul: 100 miljonit eurot ühe investeerimisprojekti kohta (või 120 miljonit eurot Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1315/2013* artiklis 47 osutatud põhivõrgukoridori tööplaaniga hõlmatud ühe meresadama investeerimisprojekti kohta);

ff) siseveesadamatele antava investeerimisabi puhul: 20 miljonit eurot investeerimisprojekti kohta.“

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1315/2013 üleeuroopalise transpordivõrgu arendamist käsitlevate liidu suuniste kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus nr 661/2010/EL (ELT L 348, 20.12.2013, lk 1). “

(4) Artikli 5 lõikele 2 lisatakse punkt k:

„k) abi materiaalse vara turul kehtivast intressimäärast madalama määraga müügi või rentimise näol, kui vara väärtus on kindlaks määratud kas enne tehingut tehtud sõltumatu eksperdihindamise alusel või vastavalt avalikult kättesaadavatele ning korrapäraselt ajakohastatud üldtunnustatud kriteeriumidele.“

(5) Artikli 6 lõiget 5 muudetakse järgmiselt:

a) punkt a asendatakse järgmisega:

„a) regionaalne tegevusabi ja regionaalne linnaarenguabi, kui artiklites 15 ja 16 sätestatud tingimused on täidetud;“

b) punkt d asendatakse järgmisega:

„d) abi puudega töötajate tööhõivega kaasnevate lisakulude hüvitamiseks ning abi ebasoodsas olukorras olevate töötajate abistamisega kaasnevate kulude hüvitamiseks, kui artiklites 34 ja 35 sätestatud asjakohased tingimused on täidetud;“.

(6) Artiklit 7 muudetakse järgmiselt:

a) lõikele 1 lisatakse järgmine lause:

„Rahastamiskõlblike kulude summa võib arvutada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1303/2013* artiklites 67 ja 68 sätestatud lihtsustatud kulude kohaldamisega, tingimusel et tehingut rahastatakse vähemalt osaliselt liidu fondist, mis lubab neid lihtsustatud kuluvõimalusi kasutada, ja et rahastamiskõlblike kulude kategooria on erandit käsitleva sätte kohaselt rahastamiskõlblik.“;

b) lõike 3 esimene lause asendatakse järgmisega:

„Tulevikus maksmisele kuuluva abi, sh mitmes osas makstava abi väärtus diskonteeritakse selle andmise hetke väärtuseni.“;

c) lõige 4 jäetakse välja.

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1303/2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 320).

(7) Artiklid 12 ja 13 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 12

Järelevalve

1. Selleks et komisjon saaks kontrollida abi, mis käesoleva määruse alusel ei kuulu teavitamiskohustuse alla, säilitavad liikmesriigid või Euroopa territoriaalse koostöö projektidele antava abi puhul liikmesriik, kus asub korraldusasutus, üksikasjalikud andmed koos teabe ja vajalike lisadokumentidega, tõestamaks, et kõik käesolevas määruses sätestatud tingimused on täidetud. Selliseid dokumente säilitatakse kümme aastat alates kuupäevast, mil sihtotstarbeline üksikabi anti või mil anti abikava kohaselt viimane abi.

2. Kavade puhul, mille raames antakse maksualast abi abisaajate deklaratsioonide alusel automaatselt ning mille puhul ei toimu eelkontrolli, et kõik kokkusobivuse tingimused on iga abisaaja puhul täidetud, kontrollib liikmesriik regulaarselt igal majandusaastal vähemalt tagantjärele ja valimi põhjal, et kõik kokkusobivuse tingimused on täidetud, ja teeb vajalikud järeldused. Liikmesriigid säilitavad kontrollide üksikasjalikke protokolle vähemalt kümme aastat alates kontrolli toimumise kuupäevast.

3. Asjaomased liikmesriigid esitavad komisjonile 20 tööpäeva jooksul või võimaliku taotluses kindlaksmääratud pikema tähtaja jooksul kogu teabe ja tõendavad dokumendid, mida komisjon peab käesoleva määruse kohaldamise järelevalve jaoks vajalikuks, sealhulgas lõigetes 1 ja 2 nimetatud teabe.

Artikkel 13

Regionaalabi mõiste ulatus

Käesolevat jagu ei kohaldata järgmise abi suhtes:

a) abi, millega toetatakse terasesektori, söesektori, laevaehitussektori või sünteeskiusektori tegevust;

b) abi transpordisektorile ja sellega seotud taristule ning energiatootmisele, -jaotusele ja -taristule, välja arvatud regionaalse tegevusabi kavad;

c) regionaalabi selliste kavade vormis, mis on suunatud piiratud arvule konkreetsetele majandussektoritele; kavasid, millega soodustatakse turismindust, lairibataristut või põllumajandustoodete tootmist ja turustamist, ei peeta konkreetsele majandussektorile suunatuks;

d) investeringuteks ettenähtud regionaalne üksikabi abisaajale:
i) kes on abitaotluse esitamise ajal EMP lepingu osalisriigi territooriumil asuvas ettevõttes sama või sarnase tegevuse lõpetanud kahe aasta jooksul enne taotluse esitamist või
ii) kellel on [konkreetne kava] selline tegevus lõpetada kuni kahe aasta jooksul pärast alginvesteeringu lõpuleviimist;

e) regionaalne tegevusabi ettevõtjatele, kelle põhitegevus kuulub NACE Rev. 2 K jao „Finants- ja kindlustustegevus” alla, või ettevõtjatele, kes täidavad kontsernisiseseid

ülesandeid ja kelle põhitegevus kuulub NACE Rev. 2 klassi 70.10 „Peakontorite tegevus” või 70.22 „Äri- ja muu juhtimisel põhinev nõustamine.“

(8) Artiklit 14 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 6 teise lõigu esimene lause asendatakse järgmisega:

„Ettevõtte varade omandamise korral artikli 2 punkti 49 või 51 tähenduses tuleb arvesse võtta üksnes ostjaga mitteseotud kolmandatelt isikutelt ostetud vara soetamise kulusid.“;

b) lõike 7 esimene lause asendatakse järgmisega:

„Suurettevõtjatele tootmisprotsessi põhjalikuks muutmiseks antud abi korral peavad rahastamiskõlblikud kulud ületama ajakohastatava tegevusega seotud vara kulumit eelneva kolme majandusaasta jooksul.“

(9) Artikkel 15 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 15

Regionaalne tegevusabi

1. Regionaalse tegevusabi kavad äärepoolseimates piirkondades ja hõredalt asustatud piirkondades on aluslepingu artikli 107 lõike 3 tähenduses siseturuga kokkusobivad ja need vabastatakse aluslepingu artikli 108 lõikega 3 ette nähtud teavitamiskohustusest, kui käesolevas artiklis ja I peatükis sätestatud tingimused on täidetud.

2. Hõredalt asustatud piirkondades kompenseeritakse regionaalse tegevusabi kavadega tegevusabi saamiseks kõlblikes piirkondades toodetud kaupade transpordi lisakulud ning sellistes piirkondades täiendavalt töödeldavate kaupade transpordi lisakulud järgmistel tingimustel:

a) abi on eelnevalt objektiivselt kindlaks määratav kindlaksmääratud summa või tonn/kilomeetri suhte või muu asjakohase ühiku alusel;

b) selliste transpordi lisakulude arvutamisel lähtutakse kaupade teekonnast asjaomase liikmesriigi piires sellise transpordivahendiga, millega kaasnevad abisaaja jaoks kõige väiksemad kulud.

Abi osakaal ei tohi ületada 100 % käesolevas lõikes kindlaks määratud transpordi lisakuludest.

3. Väga hõredalt asustatud piirkondades hoiavad regionaalse tegevusabi kavad ära elanikkonna vähenemise või aitavad seda piirata järgmistel tingimustel:

a) abisaajate majandustegevus toimub asjaomases piirkonnas;

b) iga-aastane abisumma abisaaja kohta tegevusabi kavade raames ei ületa 20 % abisaaja poolt aastas asjaomases piirkonnas kantud tööjõukuludest.

4. Äärepoolseimates piirkondades kompenseeritakse regionaalse tegevusabi kavadega lisategevuskulud, mis tekivad äärepoolseimates piirkondades aluslepingu artiklis 349 osutatud ühe või mitme püsiva ebasoodsa tingimuse otsesel mõjul, kui abisaajate majandustegevus toimub äärepoolseimas piirkonnas, tingimusel et iga-aastane abisumma abisaaja kohta käesoleva määruse kohaselt rakendatavate kõigi tegevusabi kavade raames ei ületa järgmisi protsendimäärasid:

a) [25 %] abisaaja poolt aastas asjaomases äärepoolseimas piirkonnas loodud kogulisandväärtusest;

b) [30 %] abisaaja poolt aastas asjaomases äärepoolseimas piirkonnas kantud tööjõukuludest;

c) [20 %] abisaaja realiseeritud aastakäibest asjaomases äärepoolseimas piirkonnas.

Neid protsendimäärasid võib suurendada [10 protsendipunkti võrra] nende ettevõtjate puhul, kelle aastakäive on kuni [300 000 eurot].“

(10) Artikli 21 lõike 16 sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„Riskifinantseerimismeede, millega antakse garantiisid või laene abikõlblikule ettevõtjale või tehakse abikõlblikkuse ettevõttesse võlana struktureeritud kvaasiomakapitali investeringud, peab vastama järgmistele tingimustele.“

(11) Artikli 22 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„Abikõlblikud on börsil noteerimata väikeettevõtjad viie aasta jooksul alates nende registreerimisest, tingimusel et ettevõtja täidab järgmised tingimused:

a) ta ei ole teise ettevõtja tegevust pelgalt üle võtnud;

b) ta ei ole veel kasumit jaotanud;

c) ta ei ole moodustatud ühinemise teel.

Abikõlblike ettevõtjate puhul, kes registreerimisele ei kuulu, võib viieaastast abikõlblikkuse perioodi hakata lugema hetkest, kui ettevõtja kas alustab oma majandustegevust või on kohustatud maksma oma majandustegevuselt maksu.

Erandina esimese lõigu punktist c loetakse käesoleva artikli kohaselt abikõlblike ettevõtjate ühinemisel moodustatud ettevõtjad ka abikõlblikuks kuni viie aasta jooksul alates ühineva kõige vanema ettevõtja registreerimisest.“

(12) Artikli 31 lõike 3 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) koolitajate ja koolitavate tegevuskulud, mis on otseselt seotud koolitusprojektiga, näiteks reisikulud, projektiga otseselt seotud materjalide ja tarvikute kulud, töövahendite ja seadmete amortisatsiooni kulud selles ulatuses, mil neid kasutatakse üksnes projekti jaoks.“

(13) Artiklile 52 lisatakse lõige 2a:

„2a. Alternatiivina rahastamiskõlblike kulude kindlaksmääramisele, nagu see on sätestatud lõikes 2, võib ühele projektile antava abi ülemmäära kehtestada konkursi teel, nagu sätestatud lõikes 4.“

(14) Artiklit 53 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 2 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) muuseumid, arhiivid, raamatukogud, kunsti- ja kultuurikeskused, teatrid, kinod, ooperiteatrid, kontserdisaalid, muud elava esituse organisatsioonid, filmipärandiga tegelevad asutused ja muud sarnased kultuuritaristud, -organisatsioonid ja -asutused;“

b) lõike 6 kolmas lause jäetakse välja;

c) lõige 8 asendatakse järgmisega:

„8. Kui abi ei ületa kahte miljonit eurot, võib maksimaalne abisumma alternatiivse võimalusena lõigetes 6 ja 7 osutatud meetodile kindlaks määrata tasemel 80 % rahastamiskõlblikest kuludest.“;

d) lõike 9 esimene lause asendatakse järgmisega:

„Lõike 2 punktis f määratletud tegevuse puhul ei tohi maksimaalne abisumma ületada ei vahet rahastamiskõlblike kulude ja projekti diskonteeritud tulude vahel ega 70 % rahastamiskõlblikest kuludest.“

(15) Artikli 54 lõike 4 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Kummalgi juhul ei tohi maksimaalsed kulutused, mille suhtes kohaldatakse kohustuslikke territoriaalseid kulutusi, mingil juhul ületada 80 % üldisest tootmiseelarvest.

Selleks et projektid oleksid rahastamiskõlblikud, võib liikmesriik nõuda ka minimaalset tootmistevõime taset asjaomasel territooriumil, kuid see tase ei tohi ületa 50 % üldisest tootmiseelarvest.“

(16) Artikli 56 järele lisatakse järgmised jaod:

„14. JAGU

Piirkondlikele lennujaamadele antav abi

Artikkel 56a

Piirkondlikele lennujaamadele antav investeerimisabi

1. Lennujaamadele antav investeerimisabi peab olema aluslepingu artikli 107 lõike 3 tähenduses siseturuga kokkusobiv ja see vabastatakse aluslepingu artikli 108 lõike 3 kohasest teavitamiskohustusest, kui täidetud on käesolevas artiklis ja I peatükis sätestatud tingimused.
2. Asjaomane investeering ei tohi ületada määra, mis vastab eeldatavale liiklussagedusele keskpikas perioodis, võttes aluseks mõistlikud liiklusprognoosid.
3. Lennujaam on avatud kõigile potentsiaalsetele kasutajatele, Läbilaskevõime füüsiliste piirangute korral tuleb eraldi teha asjakohaste, objektiivsete, läbipaistvate ja mittediskrimineerivate kriteeriumide alusel.
4. Abi ei anta lennujaamale, mis asub 100 kilomeetri või 60-minutise auto-, bussi-, rongi- või kiirrongisõidu kaugusel lennujaamast, kust toimuvad regulaarlennud määruse (EÜ) nr 1008/2008 artikli 2 lõike 16 tähenduses.
5. Abi ei anta lennujaamale, mille keskmine reisijate arv aastas abi tegeliku andmise aastale eelnenud kahel majandusaastal ületab kolm miljonit reisijat. Abi tulemusel ei või lennujaama keskmine reisijate arv aastas abi andmise aastale järgneval kahel majandusaastal suurenedagi üle kolme miljoni reisija.
6. Abi ei anta lennujaamadele, mille keskmine kaubaveomaht aastas on abi tegeliku andmise aastale eelnenud kahel majandusaastal üle 200 000 tonni. Seda ei kohaldata ka siis, kui abi tulemusel võib lennujaama keskmine kaubaveomaht aastas abi andmise aastale järgneval kahel majandusaastal suurenedagi üle 200 000 tonni.
7. Abi ei anta olemasoleva lennujaama ümberpaigutamiseks või uue reisilennujaama rajamiseks, sealhulgas olemasoleva lennuvälja ümberehitamiseks reisilennujaamaks.
9. Abisumma ei tohi ületada rahastamiskõlblike kulude ja investeeringu tegevuskasumi vahet. Tegevuskasum tuleb rahastamiskõlblikest kuludest maha arvata eelnevalt asjakohaste prognooside alusel või tagasinõudmise mehhanismi kaudu.
10. Rahastamiskõlblikud kulud on lennujaama taristusse tehtud investeeringutega seotud kulud, sh planeerimiskulud.
11. Abi ülemmäär on:

- (a) 50 % sellise lennujaama rahastamiskõlblikest kuludest, mille keskmine reisijate arv aastas on abi tegeliku andmise aastale eelnenud kahel majandusaastal üks kuni kolm miljonit reisijat;
- (b) 75 % sellise lennujaama rahastamiskõlblikest kuludest, mille keskmine reisijate arv aastas abi tegeliku andmise aastale eelnenud kahel majandusaastal on kuni üks miljonit reisijat.

12. Abi ülemmäära võib kauges piirkondades asuvate lennujaamade puhul suurendada 20 protsendipunkti võrra.

13. Lõikeid 2 ja 4 ei kohaldata lennujaamadele, mille keskmine reisijate arv aastas abi tegeliku andmise aastale eelnenud kahel majandusaastal on kuni 150 000 reisijat, tingimusel et abi tulemusel ei ületa lennujaama keskmine reisijate arv aastas 150 000 reisijat. Sellistele lennujaamadele antav abi on kooskõlas kas lõikega 9 või lõigetega 11 ja 12.

15. JAGU

Sadamatele antav abi

Artikkel 56b

Meresadamatele antav investeerimisabi

1. Meresadamatele antav investeerimisabi peab olema aluslepingu artikli 107 lõike 3 tähenduses siseturuga kokkusobiv ja see vabastatakse aluslepingu artikli 108 lõike 3 kohasest teavitamiskohustusest, kui täidetud on käesolevas artiklis ja I peatükis sätestatud tingimused.

2. Rahastamiskõlblikud on järgmised investeerimiskulud, sealhulgas planeerimiskulud:

- a) meresadama taristu ehitamine, asendamine või ajakohastamine; ning
- b) sadamale juurdepääsu taristu ehitamine, asendamine või täiustamine sadamaala piires. See hõlmab sadamaala süvendamist, v.a hooldussüvendus.

3. Investeerimiskulud, mis on seotud muu kui transporditegevusega (sealhulgas sadama läheduses tegutsevate tööstusliku tootmise rajatiste, kontoriruumide ja kauplustega) ning pealisehitistega, ei ole rahastamiskõlblikud.

4. Abi osakaal ei tohi ületada rahastamiskõlblike kulude ja investeeringu tegevuskasumi vahet. Tegevuskasum tuleb rahastamiskõlblikest kuludest maha arvata eelnevalt asjakohaste prognooside alusel või tagasinõudmise mehhanismi kaudu.

5. Lõike 2 punktis a määratletud investeeringuteks antava abi ülemmäär on:

- a) 100 % rahastamiskõlblikest kuludest, kui rahastamiskõlblikud kulud on kuni 20 miljonit eurot;
- b) 80 % rahastamiskõlblikest kuludest, kui rahastamiskõlblikud kulud üle 20 miljoni euro ja kuni 50 miljonit eurot;
- c) 50 % rahastamiskõlblikest kuludest, kui rahastamiskõlblikud kulud üle 50 miljoni euro ja kuni 100 miljonit eurot;
- d) 50 % rahastamiskõlblikest kuludest, kui rahastamiskõlblikud kulud on kuni 120 miljonit eurot selliste meresadamate puhul, mis on hõlmatud määruse (EL) nr 1315/2013 artiklis 47 osutatud põhivõrgukoridori tööplaaniga.

Lõike 2 punktis b määratletud investeeringuteks antava abi ülemmäär ei tohi olla suurem kui 100 % rahastamiskõlblikest kuludest.

6. Lõike 5 esimese lõigu punktides b, c ja d sätestatud abi osakaalu võib suurendada 10 protsendipunkti võrra selliste investeeringute puhul, mis tehakse abi saavates piirkondades, mis vastavad aluslepingu artikli 107 lõike 3 punktis a nimetatud tingimustele, ja 5 protsendipunkti võrra selliste investeeringute puhul, mis tehakse abi saavates piirkondades, mis vastavad aluslepingu artikli 107 lõike 3 punktis c nimetatud tingimustele.
7. Toetatud investeeringut, mille algatab sama abisaaja kolme aasta jooksul alates tööde alustamisest muu abisaava investeeringuga samas meresadamas, peetakse ühe ja sama investeerimisprojekti osaks.
8. Mis tahes kontsessioon või muu volitus kolmandale isikule toetatud sadamataristu ehitamiseks, ajakohastamiseks, käitamiseks või rentimiseks antakse avatud, läbipaistval ja mittediskrimineerival viisil ning tingimusteta. Kontsessioon või muu volitus, mis antakse kolmandale isikule toetatud sadamataristu käitamiseks või rentimiseks, ei ületa aega, mis kõnealusel kolmandal isikul põhjendatult kulub, et saada tagasi tööde tegemiseks või teenuste osutamiseks tehtud investeeringud koos kapitali tasuvuse määraga, võttes arvesse konkreetse lepingulise eesmärgi saavutamiseks vajalikke investeeringuid.
9. Toetatud sadamataristu tehakse kättesaadavaks huvitatud kasutajatele võrdsetel ja mittediskrimineerivatel alustel turutingimustel.
10. Kuni viie miljoni suuruse abi puhul võib abi ülemmäär olla 80 % rahastamiskõlblikest kuludest alternatiivina lõigetes 4, 5 ja 6 osutatud meetodile.

Artikkel 56c

Siseveesadamatele antav investeerimisabi

1. Siseveesadamatele antav investeerimisabi peab olema aluslepingu artikli 107 lõike 3 tähenduses siseturuga kokkusobiv ja see vabastatakse aluslepingu artikli 108 lõike 3 kohasest teavitamiskohustusest, kui täidetud on käesolevas artiklis ja I peatükis sätestatud tingimused.
2. Rahastamiskõlblikud on järgmised investeerimiskulud, sealhulgas planeerimiskulud:
 - a) siseveesadama taristu ehitamine, asendamine või ajakohastamine; ning
 - b) sadamale juurdepääsu taristu ehitamine, asendamine või täiustamine sadamaala piires. See hõlmab sadamaala süvendamist, v.a hooldussüvendus.
3. Investeeringuteks ettenähtud kulud, mis on seotud muu kui transporditegevusega (sealhulgas sadama läheduses tegutsevate tööstusliku tootmise rajatiste, kontoriruumide ja kauplustega) ning pealisehitistega, ei ole rahastamiskõlblikud.
4. Abisumma ei tohi ületada rahastamiskõlblike kulude ja investeeringu tegevuskasumi vahet. Tegevuskasum tuleb rahastamiskõlblikest kuludest maha arvata eelnevalt asjakohaste prognooside alusel või tagasinõudmise mehhanismi kaudu.
5. Abi ülemmäär ei tohi ületada 100 % rahastamiskõlblikest kuludest.
6. Investeeringut, mille algatab sama abisaaja kolme aasta jooksul alates tööde alustamisest muu abisaava investeeringuga samas siseveesadamas, peetakse ühe ja sama investeerimisprojekti osaks.
7. Mis tahes kontsessioon või muu volitus kolmandale isikule toetatud sadamataristu ehitamiseks, ajakohastamiseks, käitamiseks või rentimiseks antakse avatud, läbipaistval ja mittediskrimineerival viisil ning tingimusteta. Kontsessioon või muu volitus, mis antakse kolmandale isikule toetatud sadamataristu käitamiseks või rentimiseks, ei ületa aega, mis kõnealusel kolmandal isikul põhjendatult kulub, et saada tagasi tööde tegemiseks või teenuste

osutamiseks tehtud investeeringud koos kapitali tasuvuse määraga, võttes arvesse konkreetse lepingulise eesmärgi saavutamiseks vajalikke investeeringuid.

8. Toetatud sadamataristu tehakse kättesaadavaks huvitatud kasutajatele võrdsetel ja mittediskrimineerivatel alustel turutingimustel.

9. Kuni kahe miljoni euro suuruse abi puhul võib abi ülemmäär olla 80 % rahastamiskõlblikest kuludest alternatiivina lõigetes 4, 5 ja osutatud meetodile.“

(17) Artikli 58 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Käesolevat määrust, välja arvatud selle artiklit 9, kohaldatakse ka enne selle määrase vastavate sätete jõustumist antud üksikabi suhtes, kui abi vastab kõigile käesolevas määrides sätestatud tingimustele.“

Artikkel 2

Määruse (EL) nr 651/2014 lisasid muudetakse järgmiselt.

(1) II lisa asendatakse käesoleva määrase lisa tekstiga.

[II lisas (liikmesriigil tuleb saada teabeleht) II osas tehakse uute abiliikide kohta uued kanded (investeeringisabi lennujaamadele, meresadamatele ja siseveesadamatele) ning kanne väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele antava abi kohta (artiklid 17–20) jagatakse eri kanneteks (artiklite kaupa).]

(2) III lisas asendatakse joonealune märkus 2 järgmisega:

„2. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1893/2006, millega kehtestatakse majanduse tegevusalade statistiline klassifikaator NACE Revision 2 ning muudetakse nõukogu määrust (EMÜ) nr 3037/90 ja teatavaid EÜ määrusi, mis käsitlevad konkreetseid statistikavaldkondi (ELT L 393, 30.12.2006, lk 1).“

(3) III lisa joonealuse märkuse 3 esimene lause asendatakse järgmisega:

„Brutotoetusekvivalent või käesoleva määrase artiklite 16, 21, 22 või 39 kohaste meetmete puhul investeeringu summa.“

Artikkel 3

Määruse (EL) nr 702/2014 artikli 7 lõikele 1 lisatakse järgmine tekst:

„Rahastamiskõlblike kulude summa võib arvutada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1303/2013* artiklites 67 ja 68 sätestatud lihtsustatud kuluvõimalustega, tingimusel et tehingut rahastatakse vähemalt osaliselt Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist ja et rahastamiskõlblike kulude kategooria on erandit käsitleva sätte kohaselt rahastamiskõlblik.“

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1303/2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 320).

Artikkel 4

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Komisjoni nimel
president